

युटा मराठी मंडळाचे साहित्यिक त्रैमासिक

आरंभ

Aarambh Utah Marathi Mandal
Magazine

वर्ष दुसरे, अंक पहिला

१३ एप्रिल २०१९

अनुक्रमणिका

संपादकीय

ललितलेखन

1. The Magic called Yellowstone – Amit Sathe
2. लयदार शब्दांचा प्रतिवाल्मिकी: श्रीकांत अग्निहोत्री
3. रॉयल राजस्थान ऑन व्हील्स - विनायक आपटे
4. Delhi – Anoushka Yadav
5. Ultimate Utah: Hidden gems to explore – Mihir & Sonali Godbole
6. सोबत: भयकथा - मेघा शिवेकर
7. Chickpeas-dill dosa - Recipe by Smita Bhawalkar
8. Gardening – Anika Bhawalkar
9. Magic Grinder – Shravya Harnekar
10. हिंदी कविता - अभिज्ञा पाठारकर
11. अडगळीची खोली - कविता - अभिज्ञा पाठारकर
12. Within reach- a poem – Sidharth Mahajan
13. Painting by Isha Rane
14. Paintings by Anjali Sutar
15. Craft by Ishika Sutar

Some interesting and helpful information

आरंभ सुरु करून एक वर्ष झालं. सुरुवातीला मनात थोडी धाकधूक होती की या उपक्रमाला कसा प्रतिसाद मिळेल? पण मागील वर्षभरात ह्या धाकधुकीची जागा आता उत्सुकतेने आणि विश्वासाने घेतली आहे. उत्सुकता या बदल की येणाऱ्या प्रत्येक अंकात नवीन असे काय वाचायला बघायला मिळेल आणि विश्वास या बदल की आपल्या सर्व सभासदांना, वाचकांना आणि आरंभ मध्ये योगदान करणाऱ्या सर्वांनाच हा उपक्रम नक्कीच आवडला आहे.

मागीलवर्षात आरंभ च्या माध्यमातून आपल्या सभासदांना, त्यांच्या कुटुंबियांना तसेच मित्रपरिवाराला त्यांची कला तसेच छंद जोपासण्यासाठी आणि सादर करण्यासाठी मदत झाली याचा आम्हाला आनंद आहे. आरंभ चालू करण्यामागचा हाच उद्देश होता. भविष्यात आरंभ ची अशीच प्रगती होवो हीच प्रार्थना.

‘आरंभ’ त्रैमासिक संपादक मंडळ

श्रीवास अष्टपुत्रे

अर्चना यादव

मुखपृष्ठ संकल्पना व मांडणी - हेमंत गोरे

युटा मराठी मंडळ समिती २०१९

अर्चना यादव

प्राची अष्टपुत्रे

सोनाली गोडबोले

मोनल श्रीगोंदेकर

शौनक सोनटक्के

श्रीवास अष्टपुत्रे

The Magic called Yellowstone – Amit Sathe

Much of the area around Utah being a desert, driving is not always a pleasure. In summer, with temperatures routinely above 100 degrees, the prospect of driving south towards Las Vegas or Grand Canyon is not exactly pleasant. The stunning beauty of the rock formations of Arches, Canyonlands, Bryce and Zion is better enjoyed in the cooler months.

My parents were visiting us in end of June (2018), and they had already visited the east coast through Veena World. We wanted to go a place that was totally different, and was unique to this part of the country. Yellowstone was a place we had heard a lot about, and its volcanic features are something not found elsewhere in the US. It's not a very long drive from Salt Lake City (quickest route 325 miles to West Entrance), and takes you via the scenic landscapes in Idaho and Wyoming.

Old Faithful Geyser

Americans. After a sumptuous lunch, we proceeded further into rural territory. Rural Idaho is potato country, producing a significant portion of high quality potatoes in the US. The vast green fields are stretch for miles across the country side.

The crowds at Grand Prismatic Spring

Steam coming up from one of the many geysers in Yellowstone

The I-15 via Idaho falls to West Yellowstone is probably one of the quickest routes to the park, as you travel mostly along the highway. In Idaho Falls (it's actually a city, no Falls there really) we were surprised to find an Indian restaurant called "Tandoori Oven". The owner, a Punjabi, told us that he moved from Salt Lake City a few years ago to start this venture. Like most of the Indian restaurants in SLC, the patrons were local

Grand Prismatic Spring

There are many hotels and other lodging options along the entire periphery of Yellowstone. Summer being peak season for travel, the prices can be very high, so it's better to book in advance. Economic options like motels are aplenty too, like the Inn we stayed at. Near the West Entrance, it

was a clean but basic motel going by a strange name. (<http://www.lazygmotel.com/>).

From the West entrance you can divide Yellowstone park in two convenient loops, one roughly towards the north and the other covering the south, covering 2 days. If you have additional time on hand, it's possible to venture into Grand Teton national Park.

A detailed map is available at :

<https://www.nps.gov/yell/planyourvisit/placestogo.htm>

Volcanic activity and Geysers

Being the largest volcanic system in North America, Yellowstone has a huge number of geysers and other similar features.

The most visited is probably the geyser that is most predictable, hence called "Old faithful". It throws off water and steam roughly every 90 minutes. You can know the time of the next eruption at the Old faithful visitor center, and also over the internet, and plan to be present accordingly.

The reaction of bacteria and algae with the water and chemicals of the geysers produces strange landscapes like Grand Prismatic Spring. Its yellow and green/ blue colors are a sight to watch.

Walkways around the grand prismatic spring take you very close to the water. Use caution while walking in Yellowstone as some of the springs are extremely hot and acidic and can cause serious injuries if you step in. More people have been harmed by the hot water than by bear or bison attacks in Yellowstone.

Artist Point

The yellow rock of the Yellowstone Canyon and the waterfall on the Yellowstone river create a landscape that looks almost like a canvas painting, hence the name "Artist point". The point gives stunning views of the Grand Canyon of the Yellowstone and the river flowing through it.

Wildlife

Yellowstone is home to a large number of bison, deer, moose, wolves and elk. While bison and deer are common sightings, it takes a bit of luck to see a wolf or a bear. We were lucky to see two black bears, on the north-east side of the park, on the way from Mammoth Hot springs to the Artist point. On a couple of occasions, we had bison stopping the traffic. Their sheer size made us shiver a little when they passed close to our car!

Upper Mesa Falls

Along the way

Mesa Falls

On the road from Idaho falls to West Yellowstone are beautiful waterfalls called Upper and lower Mesa falls. It's not much of a detour from the main road, and therefore a must visit. The upper ones are more accessible and you will find a visitor center and a path that takes you very close to the falls.

Other more scenic routes

Although the route from I-15 via Idaho falls is the easiest and quickest (325 miles, 5-6 hours), there are more scenic routes for the more adventurous. Going via Evanston, one can cover Bear Lake, Afton, Jackson, and the Grand Teton National park (more bears here than Yellowstone) on the way. This route would probably take 8-12 hours, depending on the number of detours made and the place you are staying in Yellowstone. If you go in Autumn, it may even be worthwhile to go via Logan to Bear Lake and take in the sights at the Logan Canyon. You can even stay in Jackson, and enter Yellowstone from the South Entrance.

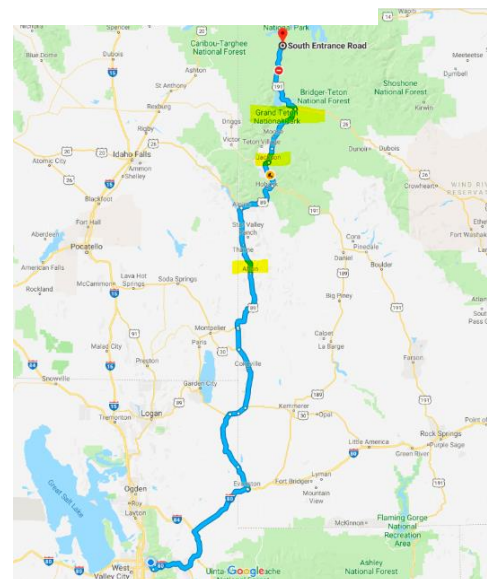
Alternate scenic route

While returning from Yellowstone, we did not exactly take this route for want of time, we skipped Jackson but covered Afton and Palisades Reservoir on the way.

Afton

Afton is home to the world's largest arch made of elk antlers, spanning 75 feet (23 m) across the four lanes of US Highway 89. There are quite a few restaurants on the main street, including a Chinese one, and can be a good place to take some rest and have food.

Palisades reservoir on the Snake River in Bonneville County in Idaho

लयदार शब्दांचा प्रतिवाल्मिकी: श्रीकांत अग्निहोत्री

१ ऑक्टोबर १९१९ साल!! म्हणजे बरोबर १०० वर्षांपूर्वी सांगली जिह्यातील शेटफळे गावातील तो दिवस. ऑक्टोबरची कडक उन्हाची भट्टी अंगाला चटके देत होती. वारा कुचमला होता, दिवस कुंद झाला होता. गावातील एका वाड्याच्या अंगणात बेचैन दिगंबर पंत येरझाऱ्या घालत होते। अंगणाजवळच्या माजघरातील खोलीत बाजेवर बानुबाई "कळा" देत होत्या. अंग घामानं थबथबलं होत, एकीकडे बाळंतपणाची, एकप्रकारे पुनर्जन्माचीच सत्वपरीक्षा! त्यातुन मनात पूर्वीच्या दोन प्रसूतीचा म्हणजे च जन्मातःच मृत असलेल्या बाळांचा कटू अनुभव आणि त्याहीपेक्षा पुनरावृत्तीची भीती!!! सुईणही चिंतातूर होती.

बानुबाई प्रसूत झाल्या पण ... बाळ रडलंच नाही सुईण व बानुबाई दोघींच्या चेहेऱ्यावर एक भयाण उदासी पसरली. सुईणीने बाळाच्या पाठीवर पुन्हा थपक्या दिल्या तरीहि बाळाची हालचाल झाली नाही. सगळं संपलं असा वाटताच दिगंबर पंतांना निरोप गेला. घरातील माणसं हताश झाली. गलितगात्र दिगंबरपंतांनी बाळाला पुरण्यासाठी कुदळ उचलली, ते परसात खड्डा खाणण्यास सुरवात करणार तेवढ्यात त्या अनुभवी सुईणीला काहीतरी सुचलं, तिने झटकन पाटीत पेटलेल्या कोळशांमधला एक निखारा उचलला व त्याचा चटका बाळाचा बेंबीजवळ दिला आणि चमत्कार झाला... बाळानं टाहो फोडला, ते श्वास घेऊ लागलं, सुईण व बानुबाई प्रसूतीचा त्रास, ताण विसरून आनंदाने हमसून हमसून रडू लागल्या.

दिगंबर पंत खोलीत गेले आनंदाने अवाक झाले, त्यांना गजाजनांची कृपा झाल्याचे जाणवले म्हणून त्यांनी बाळाचे गजानन या नावाने बारसे केले. आणि अशा चमत्कारिक आणि आश्चर्यकारक रित्या या पृथ्वीतलावर प्रतिवाल्मिकी अवतरला.

गजाननाचा जन्म आजोळी शेटफळ इथला पण शिक्षण आटपाडी, कुंडल आणि औंध येथे झाले. नाव गजानन पण त्याच गणित मात्र कच्च!!! त्यामुळे गजानन मॅट्रिकची परीक्षा पास होऊ शकला नाही. घरच्या गरीबीनेही शिक्षणाची वाट रोखली, घरच्या जबाबदारीने व चरितार्थाच्या विवंचनेने विवश होऊन गजाननाने चित्रपट क्षेत्रात पाय ठेवला!! वय वर्ष अवघे १५ ते १६!!!

गजाननाला लहानपाणापासून लिखाणाची, नकलांचीही खूप आवड होती तिचा उपयोग चित्रपटाच्या दुनियेत झाला. हंस pictures च्या master विनायक दिग्दर्शित "ब्रह्मचारी" या गाजलेल्या चित्रपटात काम करून गजाननाने कारकिर्दीला प्रारंभ केला. नंतर "brandy ची बाटली" या चित्रपटातही छोटी भूमिका केली.

पुढे गजाननाचा लिहिण्याकडे कल वाढला आणि त्यातूनच त्यांच्या कविता व काव्याला वेग व आवेग आला. "भक्त दामाजी" व "पहिला पाळणा" या चित्रपटासाठी प्रथमच त्यांना पहिली संधी मिळाली आणि "लोकशाहीर रामजोशी" या चित्रपटापासून खऱ्या अर्थाने कथा पटकथा संवाद गीते "ग. दि माडगूळकर" म्हणजेच "गदिमा" brand तयार झाला.

गीताची गेयता लयीचे सातत्य जपणाऱ्या या शब्दांच्या अनभिषिक्त सम्राटाने मराठी चित्रपटासाठी १५७ पटकथा, तर २००० पेक्षा जास्त गीते लिहिली. याचबरोबर गदिमांनी संवादलेखक अभिनेता निर्माता अशा सर्वच क्षेत्रात यशस्वी संचार केला.

या संचारात रामजोशी, वंदे मातरम, पुढचे पाऊल, गुळाचा गणपती, लाखाची गोष्ट, पेडगाव चे शहाणे, उन्ह पाऊस, सुवासिनी, जगाच्या पाठीवर, प्रपंच, मुंबईचा जावई, देवबाप्पा, यासारख्या एकापेक्षा एक दर्जेदार चित्रपटांचा समावेश होता.

गदिमा, सुधीर फडके, राजा परांजपे आणि पु ल देशपांडे या चौकडीने मराठी चित्रपटाचा सुवर्णकाळ रचला. (गदिमा, बाबूजी आणि पु ल या तिघांचीही हे वर्ष म्हणजे जन्म शताब्दी) गीतनिर्मितीच्या क्षेत्रात गदिमा हे नाव बेजोड आहे साधे सोपे शब्द भावपूर्णता आणि लयदार मांडणी ही त्यांची खासियत!!!

गदिमांनी तुफान और दिया, दो आँखे बारा हाथ, गुंज उठी शेहनाई या सारख्या हिंदी चित्रपटांसाठीही लेखन केले। गदिमांचा जोगिया, मंतरलेले दिवस, चैत्रबन, इत्यादी पुस्तकांना महाराष्ट्र शासनाची पारितोषिके लाभली. १९६९ मध्ये गदिमा पद्मश्रीने सन्मानित झाले!!!

१९७३ मध्ये ते मराठी साहित्य सम्मेलनाचे अध्यक्ष झाले. विधानपरिषदेचे ते नियुक्त सदस्य होते। त्यांच्या नावाने "गदिमा प्रतिष्ठान " स्थापण्यात आले.

पु ल देशपांडे सारखे शब्दावर हुकुमत असणारे अष्टपैलू साहित्यिक कलाकार गदिमांना "शब्दांचे कमांडर " म्हणून कारण गदिमांनी लिहिलेले काव्य, संवाद यातील शब्द कसे सैनिकांनी शिस्तीने ओळीत उभे राहावे तसे असायचे.

"नाचरे मोरा", "झुकू झुकू अगीनगाडी" "आज कुणीतरी यावे" यासारख्या गाण्यांचे मुखडे कसे प्रासादिक आणि भावविश्व व्यापून टाकणारे असत. "या चिमण्यांनो परत फिरारे" हे आर्त गीत गदिमांनी एका लग्नाचा गर्दीत बसल्या बसल्या लिहिले, याच गीताला नंतर संगीतकार श्रीनिवास खळे यांनी चाल दिली, आणि शब्द व चाल ऐकून लता दीदींनी या गीताचा मानधन ना घेता recording केल. "ugly duckling" नावाच्या "fairytale" वरून गदिमांनी "एका तळ्यात होती बदके पिले सुरेख" हे गीत लिहिले. "वेद मंत्राहून आम्हा वंद्य वंदे मातरम" हे राष्ट्र जयघोष गीत गदिमांचच, संगीत बाबूजी म्हणजे सुधीर फडके यांच तर मुख्य भूमिका पु ल देशपांडे यांची (२०१९हि तिघांची जन्म शताब्दी)

गदिमांना प्रेमानी लोक अण्णा म्हणत, अण्णांना शेरशायरीची जाण होती आणि हिंदी / उर्दू शायरीचे वजन मराठी काव्याला बहाल करण्याची हुकुमत ही होती. त्याचाच एक किस्सा: एकदा एका मुशायऱ्यांचे गदिमांना आमंत्रण आले अण्णा मुशायऱ्या ला गेले, तिथे ज्याचा समोर चिराग म्हणजेच दिवा ठेवला जातो त्याने आपली शायरी / काव्य गझल किंवा नज्म प्रस्तुत करण्याचा रिवाज असतो. एका शायराने वेळ आली तेव्हा एक नझ्म पेश एली ती अशी "एक बात केहेती हु राजाजी किसीसे ना कहियो जी। रातभर रहियोजि सुबह जैयोजि॥" मग तो शायर / कवी ताठ्याने गदिमांना म्हणाला "आपके मराठी लफ्फोमें इतना वजन है तो सुनाइये" अण्णा मंद हसले आणि क्षणातच त्यांनी त्याच ४ ओळींचा भाषांतर केलं "एक अर्ज तुम्हा दिलबरा, मनीचा मनी ठेवा जी। रातभर रहावा जी झुंझुरता जावा जी॥" अन गदिमांनी त्या शायरला सांगितलं कि शायरजी या "झुंझुरता" ला जर हिंदी किंवा

उद्भूत सहीसही अर्थ असलेला शब्द असेल तर सांगा. यावर शायर निशब्द आणि अवाक झाला. असे होते गदिमांचे शब्दांवरचे प्रभुत्व अन काव्यावरची हुकूमत!!!

चित्रपट सृष्टित प्रत्येक क्षेत्रात गदिमानि वर्चस्व गाजवले प्रतिष्ठा व नावलौकिक मिळवला पण ते खऱ्या अर्थाने प्रति वाल्मिकी झाले ते गीत रामायणाने, रामायण लिहिण्यासाठी वाल्मिकींना २८००० श्लोक लिहावे लागले गदिमांनी तेच रामायण ५६ गीतात शब्दांकित केले आणि त्याला स्वरांचा सुवर्ण लेप दिला तो बाबूजी म्हणजे सुधीर फडके यांनी...वाल्मिकी पाठोपाठ गीतरामायण लिहून गदिमा अजरामर झाले, त्यामुळेच त्यांना आधुनिक वाल्मिकी व महाकवी हि पदवी प्राप्त झाली. हेच गीत रामायण १० पेक्षा जास्त भाषांमध्ये अनुवादित झाले, गदिमांनी कृष्णचरित्रावर गीतगोपाल हि गीतरामायणाच्या तोडीस तोड लिहिले यामुळे, गदिमांना पुरस्कारांचा बाबतीत तर "देता घेशील किती दोन करांनी" अशी अवस्था झाली. राज्यशासन, केंद्रशासन पुरस्कार, भावे सुवर्णपदक अशा असंख्य पुरस्कारांनी अण्णा गौरविले गेले.

गदिमा रोजनिशी लिहायचे, त्यान्ही दिनचर्या म्हणजे पहाटे फिरायला जाणे, नंतर शेतातील विहिरीच्या बांधावर पहुडणे आणि सूर्यास्ताला घरी जाणे. एकेदिवशी असेच विहिरीच्या बांधावरती पडले असता सूर्यास्ताची किरणे सोऱ्यांच्या लोम्ब्यांसारखी अंगावर येत आहेत आणि जणू साऱ्या शरीरात प्रवेश करत आहेत असे गदिमांना वाटले. त्याचबरोबर त्यांना जाणवले हातून काहीतरी दिव्य लिहून होणार!!!

त्यानंतर काहीच दिवसातच वामन राव कुलकर्णी गदिमांना घेऊन सज्जन गडावर गेले, तिथे श्रीधर स्वामींचा मुक्काम होता त्यांनी भाकीत केले " सज्जनगडावर सरस्वती पुत्र येतोय" गदिमा सज्जन गडावर येताच श्रीधर स्वामींनी त्यांचा जिभेवर ओंकार कोरला अन त्यानंतर लगेच अण्णांनी गीतरामायणाचे काव्य लिहिण्यास सुरवात केली .२००५ साली गीतरामायणाचा १००० वा प्रयोग होता। सुवर्णमोहोत्सव, रवींद्र साठे गायक होते निवेदक होते गदिमांचे पुत्र आनंद माडगूळकर! २५ हजारांचा रसिकवर्ग हजर होता आनंद माडगूळकरांना या कार्यक्रमात फर्माईश आलेली आवडत नसे. एका रसिकाने तरीही "दैवजात दुःखे स्मरता दोष ना कुणाचा, पराधीन आहे जगती पुत्र मानवचा" या गीताची विनंती आपल्या हजर असलेल्या अपंग वडिलांसाठी केली. त्या विनंतीला मान देऊन, त्या रसीकाच्या पित्याकडे पाहूनच हे गीत गायिले गेले आणि काय आश्चर्य हे गीत संपता संपता तो रसिक पिता wheel chair मधून स्वतःहून उभा राहिला..हाही एक चमत्कारच!!!!

गद्य आणि पद्य दोन्ही क्षेत्रात एकाखाी प्रतिभा असणारे गदिमा हे अग्रगण्य साहित्यिक होते. गदिमांनी सर्व प्रकारच्या भावनांना बालगीत भक्तीगीत भावगीत, समरगीते ते लावणी अशा सर्व गीतप्रकारात गुंफून प्रेक्षकांना रिझवले. काही गीतांमधून जीवनाचे तत्वज्ञान आणि वास्तविकताही जाणवून दिली असा हा लयदार गेय शब्दांचा प्रतिवाल्मिकी १४ डिसेंबर १९७७ साली आपल्या कलाकृती पृथ्वीतलावर सोडून अंतर्धान पावला। या प्रतिभावंत थोर कलावंताला जन्मशताब्दीच्या निमित्ताने मानवंदना !!! शब्दवंदना !!!!

(ऐकीव व संकलित माहितीवर आधारित)

रॉयल राजस्थान ऑन व्हील्स - विनायक आपटे

आजपर्यंत आम्ही पर्यटनाचा खूप आनंद लुटला. या वर्षी कुठे पर्यटन करावं अशा विचारात असताना 'रॉयल राजस्थान ऑन व्हील्स' बदल कुणीतरी सुचवलं. राजस्थान टुरिस्ट डेव्हलपमेंट कॉर्पोरेशन (आरटीडीसी) ची इंटरनेट व रुन माहिती घेतली. प्रकर्षाने जाणवलं कि हि ट्रीप खर्चाची आहे, पण ठरवलं की या पावसाचा अनुभव आणि आनंद लुटायचाच.

राजस्थान हे भारतातील अविश्वसनीय, विशिष्ट ढंगाचे आणि संपन्न राज्य आहे. वर्षानुवर्षे चालत आलेला सांस्कृतिक समाज, प्रगतीच्या दिशेने निघालेली शहरे, खेडी, राजवाडे आणि किल्ले. मानवनिर्मित तलाव आणि प्रचंड वाळू असे हे राज्य. त्यामुळे जगाच्या कान्याकोपऱ्यातील प्रवाशांना राजस्थानने मोहित केले आहे. प्रवाशांना महाराजांसारखे वाटावे या उद्देशाने आरटीडीसी ने 'रॉयल राजस्थान ऑन व्हील्स' हि योजना आमलात आणली. निसर्गसौंदर्य, विविधरंगी सांस्कृतिक कार्यक्रम, चवदार अन्न आणि मैत्रीचा हात पुढे करण्याची स्थानिक लोकांची इच्छा यामुळे राजस्थानला वारंवार भेट द्यावी असं वाटतं.

ब्रिटिश सरकारने १८७० च्या दरम्यान ट्रेन ची ओळख करून दिली. राज्यातील अनेक छोट्या मोठ्या संस्थानिकांनी आपलीही ट्रेन असावी असा ब्रिटिश सरकारकडे आग्रह करून स्वतःच्या प्रवासासाठी १८८० च्या दरम्यान सर्व सुखसोयींनी युक्त अशा रेल्वे डब्यांनी प्रवासाला सुरुवात केली. हे रेल्वे डबे म्हणजे राजमहालांची प्रतिकृतीच. अमाप धन असल्यामुळे खर्चाची पर्वा न करता या संस्थानिकांनी उपभोग घेतला.

१९८१ मध्ये आरटीडीसी, भारतातील इतर राज्ये आणि भारतीय रेल्वे एकत्र येऊन धूळ खात असलेल्या या राजेशाही रेल्वे डब्यांना नवीन रूप देऊन रेल्वे मार्गावर आणायचे ठरवले. उद्देश असा की अंतर्देशीय प्रवाश्यांना सुखमय आलिशान रेल्वे मार्गे भारत दर्शन व्हावे. रॉयल राजस्थान ऑन व्हील्स हि ट्रेन हयापैकीच. इतरांमध्ये सर्वोत्तम. या ट्रेन मध्ये एकूण १३ कोचेस असून प्रत्येकाला राजस्थान मधली प्रसिद्ध महालांची नावे दिली आहेत. उदाहरणार्थ हवा महाल, सूर्यमहाल, मोतीमहाल, लालगढ महाल वैगरे. प्रत्येक कोच ला २ भव्य खिडक्या असल्यामुळे चालत्या गाडीतून बाहेरील दृश्ये पाहताना खूप मजा वाटायची. रॉयल राजस्थान ऑन व्हील्स ट्रेन मध्ये शिशुमहाल आणि स्वर्णमहाल हे दोन डबे असून येथे ब्रेकफास्ट आणि रात्रीच्या जेवणाची व्यवस्था आहे. दुपारच्या जेवणाची व्यवस्था प्रत्येक ठिकाणी पंचतारांकित हॉटेलात केली. दोन्ही महालांमध्ये उत्कृष्ट दर्जाची शराब मिळवण्यासाठी बार आहेत. एका कंपार्टमेंट मध्ये स्पा आणि लायब्ररी असून इंटरनेट,

मासिके आणि ताजी वर्तमान पत्रे उपलब्ध असतात. आठ दिवस आणि सात रात्रींचा सुखकर प्रवास एमआरडीसी ने अतिशय काळजीपूर्वक आणि हुशारीने आखला आहे.

रॉयल राजस्थान ऑन व्हील्स हि गाडी दिल्लीतील सफदरजंग मधून जोधपूर, उदयपूर, चित्तोडगढ, सवाई जोधपूर आणि जयपूर या पूर्वीच्या संस्थानिकांच्या राज्यांना भेट देऊन पाचव्या दिवशी मध्यप्रदेशातील खजुराहोला येते. सहाव्या दिवशी उत्तरप्रदेशातील वा राणसी आणि नंतर दौन्याच्या सातव्या दिवशी पहाटेला आग्रा आणि आठव्या दिवशी सकाळी पुन्हा सफदरजंग हा स्टेशनात येऊन आमचा सुखमय, राजेशाही थाटाचा दौरा संपला.

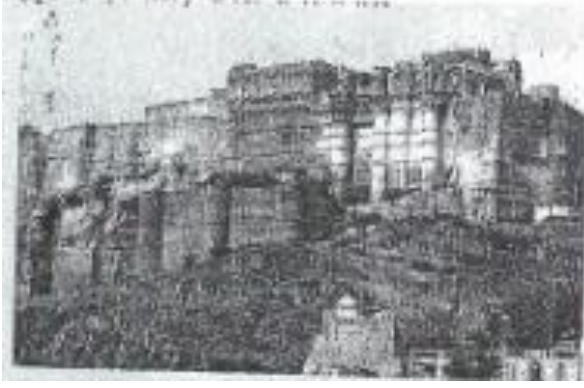
पहिल्या दिवशी संध्याकाळी ४ वाजता आम्ही सर्व प्रवासी सफदरजंग स्टेशन वर जमलो. पुष्पगुच्छ, हार घालून आणि गंध लावून दोन युवतींनी आमचे स्वागत केले. शेजारी सनई तबला संगीत चालू होते. खात्री पातळी कि आमची हि सफर खरोखरच एखाद्या संस्थानिक सारखीच होणार! सर्वांचा परिचय आणि मार्गदर्शकांच्या सूचना नंतर आम्ही आपापल्या डब्यात गेलो. प्रत्येक डब्या साठी पारंपरिक रजपूत वेशात दोन कर्मचारी तैनात होते. उत्कृष्ट फर्निचर, पलंग, झुंबर, स्वतंत्र टॉयलेट, छान कार्पेट, ए सी युक्त असा हा छोटा महाल होता. सडे पाच वाजता आमची ट्रेन जोधपूर ला निघाली. आलिशान पलंगावर झोप घेण्यात काही औरच मजा असते. त्यासाठी प्रत्यक्ष अनुभवच घ्यायला हवा.

सकाळी स्वर्णमहाल मध्ये न्याहारी झाली. आठ वाजता जोधपूर स्टेशन वर आलो. प्लॅटफॉर्म वर हातात रायफल असलेले ५, ६ सुरक्षा अधिकारी दिसले. गाईडने खुलासा केला की प्रवाशांच्या सुरक्षिततेसाठी आणि बाहेरील लोक प्लॅटफॉर्म वर येऊनयेत म्हणून पुढील प्रत्येक स्टेशन वॉर सुद्धा हि काळजी घेतली जाईल. स्टेशन बाहेरील ए सी बस मधून आमची जोधपूर सफर सुरु झाली. जोधपूर हे राजस्थान मधील दुसऱ्या नंबर चे शहर. सन सिटी म्हणूनही हे ओळखले जाते. भारताला स्वातंत्र्य मिळण्यापूर्वी जोधपूर राजपुताना मधील (आत्ताचे राजस्थान) सर्वात मोठे संस्थान होते.

भारत पाकिस्तान विभाजन झाले त्यावेळी बराचसा भाग पाकिस्तान मध्ये गेला. जोधपूर संस्थानाचा निर्माता राव जोध याने १४५९ मध्ये पंधेतीया डोंगरावर एक प्रचंड किल्ला मेहरनगढ बांधला. या किल्ल्यावरून शहराचे विहंगम दृश्य दिसते. किल्ल्यावरील म्युझिअम बघण्यासारखे आहे. जोध घराण्यातील पुढील संस्थानिकांनी ह्या किल्ल्यावर मोतीमहल, झाँकीमहाल, फूलमहाल, रंगमहाल, उमेड भवन (संध्याचे तज हॉटेल) अशा अनेक वास्तू बांधल्या. चामुंडा, मुरलीमनोहर आणि आनंदघन हि मंदिरेही येथे आहेत. जसवंतसिंग यांची १७ वर्षांची कारकीर्द (१८७८ ते १८९५) जोधपूर घराण्यातील सुवर्णयुग म्हणून ओळखले जाते. संध्याकाळी ५ वाजता आमची ट्रेन उदयपूर च्या मार्गाला लागली.

दुसरे दिवशी सकाळी ७ वाजता आम्ही उदयपूर ला पोचलो. न्याहारी नंतर आम्ही उदयपूर शहर, महाराजांचा महाल आणि बोट सफर करण्यासाठी निघालो. उदयपूर शहर सिसोदिया वंशातील उदयसिंग या व्यक्तीने प्रस्थापित केले. काही नैसर्गिक पण पुष्कळसे मानवनिर्मित तलाव असल्याने या शहराला 'लेक सिटी' म्हणून ओळखले जाते. प्रचंड महाल, मंदिरे आणि सुंदर बागा यांची विपुलता आहे. राजपूत आणि मोगल वास्तुशास्त्र

यांचे मिश्रण सिटी पॅलेस मध्ये प्रकर्षाने जाणवते. सिटी पॅलेस सर्वात मोठा असल्याने प्रत्येक विभाग पहायला खूप वेळ लागतो. सहेलियोंकी बारी किंवा मेडन गार्डन, लेक पॅलेस, जाग मंदिर हि ठिकाणे अतिशय प्रेक्षणीय आहेत. उदयपूर संगमरवरी वस्तू व कपड्यांवरील पेंटिंग साठी प्रसिद्ध आहे. महाराणा जगतसिंग ने १६५१ मध्ये बांधलेले जगदीश मंदिर फार सुंदर असून त्याची बांधणी इंडो आर्यन वास्तुशास्त्रावर आधारित आहे.

संध्याकाळी ५ वाजता आमची राजेशाही सफर चित्तोडगड ला पोचली. ७ मैल लांब आणि ७०० एकर जमिनीवर चित्तोडगड पसरलेला आहे. शूर सिसोदिया महाराजांनी मोगलांशी युद्ध करण्यात आयुष्य घालवले. युद्धामुळे पडझड झालेल्या किल्ल्यावर विजयस्तंभ, कीर्तिस्तंभ, कालिका माता मंदिर, कुंभश्याम मंदिर आणि ज्या ठिकाणी भगवान कृष्णाची भजने गाण्यात मीराबाई ने आयुष्य काढले ते मंदिरही आहे. एका तलावा शेजारी पडझड स्थितीतील सौंदर्यवती पद्मिनीचा महाल आहे. किल्ल्यावर काळोखाचे राज्य पसरल्यानंतर चित्तोडगडाची पूर्वोत्तिहासाची झलक म्हणून प्रकाश आणि आवाज माध्यमांमार्फत एक छानदार शो दाखवला जातो.

चौथ्या दिवशी सकाळी आमची गाडी सवाई माधोपूर स्टेशन वर आली. बाहेर उभ्या असलेल्या गाड्यांमधून आम्ही रणथंबोर नॅशनल पार्क येथे पोचलो. हा पार्क १३३४ स्क्वेअर फिट किलो मीटर वॉर पसरलेला असून बंगाल वाघाशिवाय जंगली मांजरे, कोल्हे, लेपर्ड, सांबर, मुंगूस, निल गाय इत्यादी जनावरे आणि अनेक प्रकारचे पक्षी दिसतात. ढोक, आंबा आणि पिंपळाची झाडेही भरपूर प्रमाणात आहेत. पार्क मध्ये काही ठिकाणी शिकार कॅम्पस असून राजे महाराजे या ठिकाणी लवाजम्यासह शिकार करण्यासाठी मुक्काम करीत. १९७३ साली वाघ आणि इतर जनावरे यांचे संरक्षणासाठी कायदा करण्यात आला. रणथंबोर नॅशनल पार्क हे त्यापैकी एक.

सकाळी ११:३० ला आम्ही जयपूर स्टेशन वर आलो. महाराजा सवाई जयसिंगने १७२७ साली जयपूरची स्थापना केली. शहराच्या आखणीबद्दल आजही देशातील उत्तम शहर म्हणून जयपूर प्रसिद्ध आहे. उंच पहाडावर प्रचंड आंबर किल्ला महाल आहे. किल्ल्यावरून खालील शहराचे विहंगम दृश्य दिसते. घरे हलक्या गुलाबी रंगाची आहेत. १८७६ साली प्रिन्स ऑफ वेल्स च्या आगमना निमित्त संपूर्ण शहर गुलाबी रंगाने रंगविले होते म्हणून या शहराला अजूनही पिंग सिटी म्हणून ओळखले जाते. आंबरकिल्ल्याच्या पायथ्याशी महाराजा महाराणीप्रमाणे हत्तीवर बसून किल्ल्यात जाण्यासाठी खास वेगळी जागा आहे. सजवलेल्या हत्तीवरून किल्ल्यावर जाण्यात काही औरच मजा! जसे आग्याचे ताजमहालाशी नाते तसेच जयपूरचे हवामहालाशी. हवामहाल पाच मजली असून राजपूत आणि मोगल वास्तू शास्त्राचे उत्तम उदाहरण आहे. रामनिवास बागेतील अल्बर्ट हॉल म्युझिअम पाहण्यासारखे आहे.

रात्री १०:१५ ला जयपूरहून निघून सकाळी १० वाजता आम्ही खजुराहो येथे पोचलो. चांडेला राजपूत राजांनी खजुराहो ला सन ९५० ते १०५० या शंभर वर्षांत शिव, विष्णू आणि जैन मंदिरे बांधली. ११व्या शतकात चांडेला या भागातून इतर ठिकाणी निघून गेले. त्यामुळे हि देवळे अज्ञातवासात राहिली. सन १८३८ मध्ये बर्ट या इंग्लिश गृहस्थाला खजुराहो देवळांचा शोध लागला. हि देवळे जंगली भागात असल्यामुळे मोगलांपासून सुरक्षित राहिली. आतातर खजुराहोतील ऐतिहासिक वास्तू UNESCO च्या देखरेखीखाली असल्यामुळे त्यांची चांगली काळजी घेतली जाते.

खजुराहोहून रात्री ८ वाजता निघून सकाळी ८ वाजता आम्ही वाराणसीला पोचलो. वाराणसी किंवा बनारस हे खूप जुने शहर म्हणून ओळखले जाते. पुरातन काळी कास्य जातीचे लोक इथे राहत. त्यांच्या शहराला काशी असेही म्हंटले जाते. मार्क ट्रेन याने लिहिले आहे 'Banaras is older than history, older than tradition, older even than legend and looks twice as old as all of them put together' ही सत्य परिस्थिती आहे. तुलसी मानस, भारतमाता, हरेश्वर, ब्रह्मेश्वर अशी देवतांची मंदिरे येथे आहेत. काशीविश्वनाथ आणि ग्यानवापी मस्जिद तर एकदमच शेजारी शेजारी आहेत. गंगेच्या एका बाजूला शंभर पेक्षा जास्त घाट असून मणिकर्णिका, दशाश्वमेध, असी, कबीर, पंचगंगा, वारुणासंगम हे घाट विशेष. आमच्यासाठी खास बोटीची व्यवस्था होती. भाविक लोक नदीत स्नान करीत होते, काही घाटांवर दहनविधी चालू होते. असेचित्र जगात कोठेही दिसणार नाही. मी व माझ्या पत्नीने दीपफुलांची परडी नदीत सोडून आमच्या आई वडिलांना श्रद्धांजली वाहिली.

बोटीची सफर संपल्यानंतर दशाश्वमेध घाटावर गेलो. रात्रीची आरती मंत्रमुग्ध करणारी वाटली. नंतर वाराणशीनजीक असलेल्या सारनाथ क्षेत्री गेलो. गौतम बुद्धांचे पहिले उपदेशपर प्रवचन येथेच झाले. जैनांचे सातवे तीर्थाकर सुपार्श्वनाथ आणि तेवीसावे तीर्थाकर पार्श्वनाथ यांचा जन्म याच क्षेत्री झाला. त्यामुळे वाराणसी किंवा बनारसला पुण्यक्षेत्र मानले जाते.

आमचा पुढचा टप्पा होता जगप्रसिद्ध ताजमहाल! प्रथम आम्ही यमुना किनाऱ्यावरील आग्रा फोर्ट पाहायला गेलो. अकबर ते औरंगजेबापर्यंत सर्वांनी किल्यात खास महाल, नगिना मस्जिद, जोधाबाई पॅलेस आणि इतर अनेक वास्तू बांधल्या. ज्याने ताजमहाल बांधला त्या शहाजहानला याच किल्ल्यातून एका विशिष्ट भागातून ताजमहालाची दर्शन होत असे - एक कैदी म्हणून ! दुपारचे जेवण झाल्यानंतर आम्ही ताजमहाल येथे पोचलो. शहाजहानने दोनहजार मजुरांच्या मदतीने १६३०-१६५२ या २२ वर्षांच्या मुदतीत ताजमहाल बांधला. पर्शियन उस्तास ईसा हा ताजमहालाचा वास्तुशास्त्रज्ञ. बांधकामासाठी खास दगड चायना, अफगाणिस्तान, श्रीलंका, इराक, इजिप्त या देशांतून आयात केला. भिंतीवर कुराणातील वाक्ये लिहिली आहेत. ताजमहालाकडे जाणारा मुख्य रस्ता, सुंदर बाग, कारंजे, मस्जिद आणि नगरखाना यामुळे ताजमहालाची शोभा उठून दिसते. प्रत्येक हिंदू ने मोक्षप्राप्तीसाठी काशीला जावे तसेच प्रत्येक भारतीयाने एकदातरी ताजमहाल पहावाच असे मला वाटते.

आग्र्याची सफर संपली आणि रात्री ९ वाजता आमची गाडी आग्रा स्टेशनवरून निघून दुसरे दिवशी सकाळी ५ वाजता दिल्लीतील सफदरजंग येथे आली. स्वर्णमहालमध्ये नन्याहरी झाली आणि रॉयल राजस्थान ऑन व्हील्स च्या कर्मचाऱ्यांनी पुष्पगुच्छ आणि स्मृतिचिन्ह देऊन आमचा निरोप घेतला.

सुरुवातीला म्हंटल्या प्रमाणे रॉयल राजस्थान ऑन व्हील्स चा प्रवास फार खर्चाचा आहे. आमच्यागडी मध्ये एकूण प्रवासी १७, पण डबे मात्र २०. थोडक्यात म्हणजे महाराजा आणि महाराणी थोड्या पण इतर लवाजमा प्रचंड. प्रवाश्यांच्या संख्येप्रमाणे डब्यांची संख्या ठरविली जाते. १७ प्रवाश्यांपैकी ७ गोरे प्रवासी (अमेरिका, जर्मनी आणि स्कॉटलंड देशातील) आणि इतर भारतीय वंशाचेच पण इतर देशात स्थायिक झालेले.

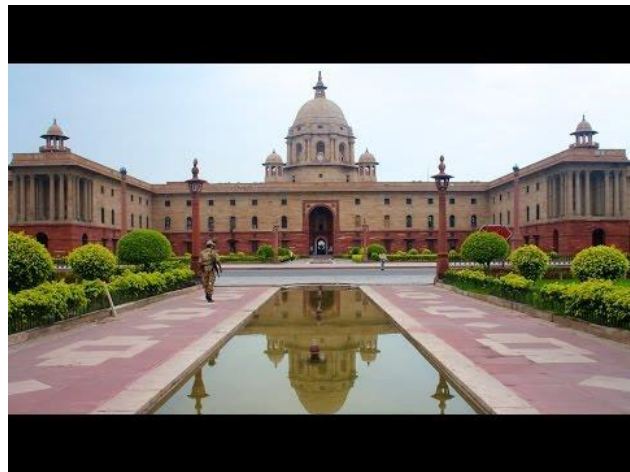
रॉयल राजस्थान ऑन व्हील्स चा उद्देशच असा कि परदेशी पैसा भारतात आणावा, उत्तम प्रकारे सेवा करता करता प्रवाशांना महान भारताची ओळख करून द्यावी. सफारीचे वैशिष्ट्य म्हणजे कमीतकमी वेळात खूप ऐतिहासिक ठिकाणे दाखविणे आणि तीही रॉयल पद्धतीने. सर्व कार्यक्रम वेळेवर आणि शिस्तबद्ध. कर्मचाऱ्यांची वागणूक अतिशय नम्रतेची. रॉयल राजस्थान ऑन व्हील्स वरील एका आठवड्याची सफर आमच्या हृदयात सदैव राहील.

Delhi – Anoushka Yadav

The first stop in our trip along our journey of the Golden Triangle of Northern India was New Delhi. Come to think of it, I question why I didn't write about it first but whatever. I don't think it matters.

Stepping out of the plane, the first thing that stood out to me was the fact that I couldn't see anything that stood out to me. I blame the terrible smog there. Seriously how do people live there? The first place we officially visited was the India Gate, that giant gate with the fire in the middle and the guards standing around it. I wonder if they ever sleep or get paid enough to just stand there. Around the top was the name of fallen soldiers. It was so cool being there in person. Me being the weirdo fangirl I am was hoping I'd see one of my favorite singers, Suho from Exo, because he was there, but sadly he wasn't there. It was alright though because I still found the Gate cool. But if I ran into Suho it would've have made it cooler.

Now, you can't to Delhi and not see the President's house. That's like going to Washington DC and not going to the White House. I don't care how much you hate the Prez, but you should still go and see it. Not to get political or anything. So, this house literally seems to be as big as the Pacific Ocean. I'd probably get lost, but honestly, I get lost on my way to my locker at school. If I can get lost in the two hallways my school has, I can't imagine how difficult it would be to navigate that giant house. Of course, because of the dismal air quality I couldn't see much, but the parts I could see were pretty cool.

It's been more than a year since my trip to India, and the only other thing I remember about Delhi is Raj Ghat, a memorial for the great Mohandas Gandhi. It was a quiet and somber place. You had to take off your shoes as well, so I sat there taking off my shoes hoping no one would see my awesome blue and black Nike shoes and consider even touching them. All worries aside, the place itself was very amazing. There was a flame that was always going, never extinguished. There were schoolchildren on field trips there, and birds chirping loud and clear. Nearby was a garden with cool plants and more rocks with names on them. There were tons of those.

There is also the tomb of an emperor named Humayun's Tomb. Being the giant history nerd, I am, I loved going there and learning about this guy. It was a really nice place to be as well, it was big and kind of like the Taj Mahal. His son was the great emperor Akbar as I learned. That guy is cool.

Another memorable place in Delhi was the Iron Pillar. Now this isn't your average hunk of iron, it's a mysterious hunk of iron. It is said to have been forged around 1,600 years ago. It has not rusted or fallen since. People say this pillar was either a flagstaff or a sundial. No one really remembers what this pillar is for. Maybe it had an actual use, or maybe some iron loving man found a lot of iron and decided to create a really cool pole made out of iron.

Another place we went to in Delhi is the Qutub Minar. It is a 73 meter (239.5 feet for you non-metric system users) tall tower. The top of the tower was destroyed by lightening but rebuilt later on. No one is allowed in anymore after a very tragic accident where some school kids were crushed by lighting on the staircase. I mean who'd want to go up that high anyways? I certainly wouldn't like to.

So, Delhi was an adventure. Even after a year and four months I remember this trip the most out of the three. Maybe because it's because it was the first stop in our Golden Triangle trek. I'm sure I forgot some stuff, but I have the same amount of memory a crayon has, so yeah. Delhi was fun, 10/10 recommend.

Painting by Isha Rane

Isha has won first prize at the Elementary Art show organized by the Sandy Arts Guild.

All students art work was on display until Thursday, March 28 at South Town Mall. Isha's Art work along with other winners art work will be on display on the second floor of Sandy City Hall through the end of April.

So proud of Isha. Just love her hard work, dedication & passion.

Isha with Sandy City Mayor Kurt Bradburn

Ultimate Utah – Vol 2

Hidden gems to explore... Mihir & Sonali Godbole

3: Escalante Slot Canyons

The Narrows, in Zion National Park is called the Grandfather of all slot canyons, and rightly so. It is amazing, ideal for photography and for its fun hike. But by no means it is the only slot canyon in the state. Utah is home to some of world's most beautiful and challenging slot canyons. They are the natural wonders in our own backyard. A visit to these priceless gems is highly rewarding and an one time life experience.

Approximately 33 miles from Escalante, UT is the Dry Fork Trailhead where the car needs to be parked, before descending couple hundred feet down into the gulch by walk. The last 10 miles of the road is gravel, and it takes more than an hour to cover that distance due to low speed. Trust me, the drive, the road conditions, the harsh dry weather is all worth it.

(left) Is the view from the Dry Fork Trailhead. There are two gems hidden in this rugged terrain - Peek-A-Boo and Spooky slot canyons. The hike down to the canyons is relatively easy and kids friendly. The hike

back up, maybe challenging and strenuous for some, especially toddlers. Start your hike with plenty of water, sun protection and energy. Slot canyons offer stunning experiences as you hike in the m, crawling at times, squeezing that extra tummy fat to get through the tight spots, making it a great family activity, yet full of adventure and extreme delight. Peek-A-Boo is a 2mile round trip with several up climbs to complete the adventure while spooky is 3.5 miles round trip. This is a place to watch you enter by bowing down your head, to gain access and start the exploration. Peek-A-Boo Slot Canyon is a true natural wonder. One can see through almost quarter of the length of the canyon, right through the natural arch type rock formations that make this canyon unique and special.

Spooky - on the other hand is a completely different experience. Narrower, more slotted, longer in distance than its neighbor, this canyon earns its name. Once you are inside and not surrounded by people, it is a spooky place, where for a second you do feel that chill down the spine. Spooky is a photographer's destination with amazing rock colors, perfectly angled sunlight for most parts of the day. It has several turns which require you to crawl on the sand to get through, making it ideal for a memorable hike. Both the slot canyons are right next to each other and are even connected at the back, so you can enter either one of them and come out from the other, if you don't want to return back through the same one. It's ideal to start with Peek-A-Boo and come out through Spooky.

Escalante is the right hub to explore all the slot canyons in the vicinity. These two are real gems but there are several other slot canyons in the area that are absolutely worth it, if you don't mind bumpy roads, gear up for an adventure and love extraordinary hiking.

4: Natural Bridges National Monument, UT

115 miles from Moab, UT - the home of Arches National Park, where 90% of the tourist journeys end, is the "Natural Bridges National Monument". It's an artwork of Mother Nature, where three naturally formed bridges are created by use of tools like water, air and heat. The rock formation is such that it amazes the best of travelers and is guaranteed to leave you with stunning photographs and lasting memories of the trip.

These are the hidden gems of Utah.

Kachina, Owachomo, and Sipapu (the largest of the three) are the naturally formed bridges you will find at this national monument. The drive through this area is itself a wonderful experience with winding roads, narrow

retches and beautiful views of the valleys. To see these majestic wonders, one has to hike down into the valley - for each of these bridges and get to the bottom of the river bed to then look up and stand in awe of what nature can create. The hikes are medium complexity with ladders to climb and chains to hold on to in some places. Not difficult but need to be careful around the kids. At the same time, if

done carefully they are awesome fun and pushes you do something out of the ordinary. Ensure you carry water on all these hikes, especially in the Summer months when it can heat up.

The bridges can be experienced also by actually walking on top of the bridge, which is not really recommended but possible if you seek thrill; or by hiking to the bottom of the gulch, and into the river bed. All these bridges vary in color and grandeur. The Owachomo Bridge (below) is just 9 feet at its center and is vulnerable to earthquakes and tremors. See it while it still stands. We did find our way to get on top of the bridge but decided to not take the walk, considering the risk associated with

the structural strength of this bridge. A river flows underneath these bridges and a very pretty hike is possible by walking in the river or alongside it for about 3 miles and in the process, you walk right through each of these natural bridges.

Natural Bridges is the world's first International Dark Sky Park (got the status in 2007), and is amongst the best places on earth to see the Milky Way and star gaze. Ranger led programs, amateur astronomers and stargazers frequent this area for this activity.

DSLR camera, very stable tripod, a powerful torch light, remote shutter release, loads of patience and some photoshop will give you the ability to capture stunning night sky photographs.

Enjoy Utah!!

सोबत: भयकथा - मेघा शिवेकर

त्याने नकार दिला आणि ते सहन न झाल्याने तिने स्वतःलाच संपवले. कुणालाच हे माहित नव्हते त्यामुळे तो आरामात मोकाट फिरत होता. त्याला या गोष्टीचा बिलकुल पश्चाताप नव्हता. लग्नाचं आमिष दाखवून तो तिला लुटत गेला. जाळ्यात अडकून ती “कायम सोबत राहू आपण, या जन्मात नी पुढच्याही” या त्याच्या नाटकी नी खोट्या आश्वासनाला भुलली. रात्री टवाळक्या करून घरी परतताना त्यांचा नेहमीचा रस्ता लागला. इतकावेळ बाईक सुसाट चालली होती. अचानक वातावरणात बदल झाला. काळोख आणखी गडद झाला. गार वारा अंगाला झोंबु लागला. निरभ्र आकाशात ढगांची दाटी झाली. अचानक रस्त्यावरची लोक त्याला दिसेनाशी झाली. इतकावेळ उघडी असलेली दुकाने बंद दिसली. रस्त्यावरच्या लाईटस बंद झाल्या, गाड्या गायब झाल्या. रस्त्यावर शुक्लशुकाट. तो प्रचंड घाबरला. थंडीत सुध्दा घामाच्या धारा लागल्या. बाईक थांबली. त्याच अंग दुखु लागलं. डोक्याला ठणका मारू लागला. हात पाय लुळे पडले. मानेपासून थोड रक्त आल आणि मग घळघळ वाहू लागल. तो घाबरला. त्याने बाईकची काच व्यवस्थित केली नी पाहिल तर कुठेच जखम नव्हती. रक्तही दिसत नव्हत. त्याला काही कळेना. एवढ्यात जोरात किंकाळी ऐकु आली नी त्याने दचकुन वर पाहील तर काळोख नीट झाला. वारा थांबला. निरभ्र आकाश झाल. रस्त्यावरची लोक पुन्हा दिसु लागली. दुकाने उघडलेली दिसली. रस्त्यावरच्या लाईटस चालु झाल्या, गाड्या धावु लागल्या. रस्त्यावर गजबजाट. त्याला काही सुचेना. काय अनुभवलं आपण, की भास होता. आणि तेवढ्यात ती दिसली समोर. स्तब्ध त्याकडे बघत होती. एक ट्रक वेगाने आला नी तिच्या आरपार गेला तो काही बोलणार एवढ्यात तो ट्रक त्याच्याही आरपार गेला. तो ओरडला पण त्याला काहीच झाल नाही. आणि आता ती जोरजोरात हसु लागली, म्हणाली, “काय, अजुन नाही कळाल काय झालं ते. मला दगा दिलास. खोटी वचनं दिलीस. तुझ्यासाठी मी जीव दिला पण तुला काहीच नाही वाटलं. कुणाला माहितीच नव्हत आपलं .. जाउ दे. मी तरीही वचन पाळलं. तु म्हणायचा ना, कायम सोबत राहू आपण, या जन्मात नी पुढच्याही. चल तुला सोबत न्यायला आले. “विचीत्र आणि विभस्त हसत ती गायब झाली. आपण ऐकतोय, बघतेय ते खर की स्वप्न या विचारात असतानाच पोलिसांच्या गाडीचा ताफा नी अंब्युलन्स त्याला दुसरीकडून जाताना दिलला, रस्त्याच्या कडेला त्या सगळ्या गाड्या थांबल्या. तो मदतीसाठी पोलिसांकडे धावला. तोच एक पोलिस म्हणाला, “बॉडी इकड हाय. अन पल्याड बाईक. जागेवर डेथ.” तो खुप घाबरला पुढे होऊन त्यान पाहिलं, स्वतःला...आणि मागुन आवाज आला. येतोय ना माझ्याबरोबर

समाप्त

Chickpeas-dill dosa - Recipe by Smita Bhawalkar

This dosa recipe is high in fiber and protein and make an excellent choice for a healthy meal.

The main ingredients of this recipe are chickpeas which are great source of protein & fiber and fresh dill leaves which forms an excellent source of iron.

Dill leaves: Dill has lot of nutrients and helps in reducing the levels of cholesterol. Due to its high fiber content, it can help in weight loss. It is very low in calories.

Recipe Ingredients:

- 2 cup chickpeas soaked (काबुली चणा)
- 1 cup fresh dill leaves (शेपू), keep the stems aside to be used later
- 2-3 green chillies
- 1tbsp ginger- garlic paste
- 1 red onion diced roughly
- $\frac{1}{2}$ cup roughly chopped cilantro
- Salt & pepper to taste
- $\frac{1}{4}$ tsp baking soda

Method:

1. Soak 2 cups of chickpeas in warm water for 4hrs. Drain these chickpeas and discard water.
2. Chop dill leaves finely and keep stems aside to be used later in the recipe.
3. In a blender pot, add together chickpeas, dill stems, onion, ginger-garlic paste and green chillies.
4. Add little water and blend everything to fine paste.
5. Remove this batter in a bowl and mix in the baking soda and salt, pepper to taste.
6. Stir in finely chopped fresh dill & cilantro leaves in the batter.
7. No fermentation is required for dosa in this recipe.
8. To make dosas, set a griddle or cast-iron skillet over medium heat. Brush with about 1 teaspoon olive oil. Pour in a ladle full of batter in the center of griddle. Using bottom of ladle, quickly spread batter outward in a circular motion making a medium size dosa. Drizzle $\frac{1}{2}$ teaspoon oil over the top. Leave dosa batter to brown gradually cooking on one side only. Cover it with lid.
9. With a spatula, carefully loosen dosa from griddle, flip and cook on both sides.
10. Serve immediately with chutney/sauce/yoghurt on the side.

Nutrition breakdown: (Souce: MyFitnessPal app)

Nutrition Facts	
Servings 10.0	
Amount Per Serving	
calories 158	
% Daily Value *	
Total Fat 3 g	4 %
Saturated Fat 0 g	2 %
Monounsaturated Fat 1 g	
Polyunsaturated Fat 1 g	
Trans Fat 0 g	
Cholesterol 0 mg	0 %
Sodium 290 mg	12 %
Potassium 385 mg	11 %
Total Carbohydrate 27 g	9 %
Dietary Fiber 7 g	29 %
Sugars 5 g	
Protein 8 g	16 %
Vitamin A	5 %
Vitamin C	17 %
Calcium	6 %
Iron	16 %
* The Percent Daily Values are based on a 2,000 calorie diet, so your values may change depending on your calorie needs. The values here may not be 100% accurate because the recipes have not been professionally evaluated nor have they been evaluated by the U.S. FDA.	

Gardening – Anika Bhawalkar

Gardening can be an important tool in encouraging kids to eat a healthy and balanced diet. Anika is very excited to see Garden cress seeds (अलीव) germinate & grow in her small flower pot. She waters the seeds daily. It has helped her understand more about germination of seeds into plants.

Craft:
Beanies made by
Ishika Sutar

Magic Grinder – Shravya Harnekar

Once upon a time there were two brothers. The older brother was rich. The younger brother was poor. The younger brother went to the older brother's house and begged for money. The older brother responded, "Go away! You are just a little beggar boy" and pushed him out of the house. Sadly, the younger brother walked away until he found a man trying to carry a bundle. "Can I help you?", said the younger brother. "Yes Please", said the old man. I will reward you if you help me.

So, the younger brother helped the old man. When they got there, old man said, "Here take this sweet bread and if you walk straight you will see three plum trees. If you look closely, you will see a little house. In the house will be three elves. Give them the sweet bread and don't ask for money, ask for Grinder". younger brother said ok. And

he went for the small house. When he reached, he opened the house. Suddenly, the three elves started shouting, "Thief, thief, thief !!!". But when they saw the sweet bread they stopped. "Will give you anything for the sweet bread", said the third elf. "I want a grinder" said the younger brother. "Ok, but this is the magic grinder. Grind what you want then cover it with a red cloth to stop". "Thank you", said the younger brother and walked away.

Once upon a time there were two brother the eldest brother was rich the youngest was poor the younger went to the oldest brother to ask if he could get some money but the oldest said "you are just a beggar go away" and by saying go away he pushed him out of the house. Sadly the youngest brother walked out of the house but then he saw an old man trying to carry a bundle of wood that was heavy. The youngest brother said old man let me help you thank you. Said the old man I will reward you if you help me. Okay I will help you said the youngest brother. When they got there the old man said here take this sweet bread if you walk forward you will see three plum trees if you look behind them you will see a hill on top will be a little house in the house you will see 3 elfs go in the house ask the elfs for something but don't ask for money ask for a grinder thank you and he walked forward and then saw three plum trees and yes he saw a small house he walked in and saw 3 elfs the elfs shouted but then the elfs saw the sweet bread in the youngest brothers hands the elfs said I will give you anything you want the youngest brother said I want a grinder the elf gave the grinder

but said you can ask the grinder for anything? but when you finish cover it with a red cloth. Thank you said the youngest brother and walked home. When he got home he tried the grinder he made lots of elfs and sold and he became rich and built a huge house. The eldest brother got jealous and wanted to know how his brother got rich and he hid in the house and saw the grinder the eldest brother stole the grinder and took his family on a boat he told the grinder to make salt but the boat over full with salt and the family died.

When he got home he made lots of things and sold things like spices and the curry. He became very rich. His older brother wanted to know how he became very rich. So he hid in the house and saw the grinder. During the night he took the grinder and flew away with his family on a boat. When he started saying his wish, it happened but at the end the boat was too full of spices and salt, so the family drowned.

Moral: Stealing is a bad thing. - The End

Paintings by **Anjali Sutar**

काश हम इतने गैरज़रूरी होते के कोई हमसे मोहब्बत ना करता,
यह तो तेरी खुदाई जो इतने करामाद बन गए...
काश हम इतने बेवफा होते के कोई हमपे एतेमाद ना करता,
यह तो तेरी सादगी जो इतने वफादार बन गए...
काश हम इतने बेवकूफ होते के कोई हमसे अकलमंदी की बात ही ना करता,
यह तो तेरी इल्म देने की खूबसूरती जो इतने समझदार बन गए...
काश हम इतने खुदगर्ज होते के कोई एहसान करने की हिम्मत ही ना करता,
यह तो इन एहसानो का बोझ जो इतने बेगर्ज बन गए...
काश हम इतने निकम्मे होते की कोई इतनी जिम्मेदारियां न सौंपता,
यह तो इन उम्मीदों की रहमत जो इतने जिम्मेदार बन गए...
पर काश हम इतने तो होशियार होते की इस नेकियत को निभाना तो आ जाता,
यह तो हमारी जहालत जो इतना मुश्किल कर गए....

- अभिज्ञा पाठारकर

अडगळीची खोली...

- अभिज्ञा वर्षा-विजय

खूप लिहावसं वाटतं पण शब्द काही सुचत नाहीत,

मग वाटतं संवेदना आता तीव्र राहिली नाही, पण मग ते ही पटत नाही...

नंतर कळलं संवेदना तर अजूनही तीव्र आहे पण मन आता शहाणं झालंय!

अडगळीची खोली बंद करून बाकी घर टापटीप ठेवायला शिकलंय...

माहिती असतं अडगळीच्या खोलीत उपयोगाच्या वस्तू नाहीत,

तरीपण उगाच एक दिवस ती उघडून तुटक्या फुटक्या गोष्टींमध्ये रमायला जी शांती मिळते ती औरच काही...

पुढे मग जाणवतं की फक्त वस्तू नाही त्यामागची आठवणही फुटकी आहे!

आणि तीच ती फुटलेली आठवण पायात रुतलेल्या काचेसारखी बोचत आहे...

पायात काच रुतली तर ती तशीच ठेवून देतं का कुणी!

मग मनात बोचलं तर दुर्लक्ष का करावं आपण मुळी...

त्या रुतलेल्या काचेला किती अलगद बाहेर काढतो आपण,

तसाच तर प्रयत्न चालतो जेव्हा अडगळीच्या वस्तू हातात घेतो आपण!

उन्हाशिवाय सावलीची किंमत नाही आणि दिवसाशिवाय रात्रीची!

तसंच एकदा अडगळीत जाऊन सगळं पाहून घेतलं कि बाकी घर वाटतं एकदम नवखं!

म्हणूनच वाटतं असावीच एक अडगळीची खोली!

जिथे जाऊन बसता येईल, रमता येईल...

आणि बाहेर आलं तिथून, कि सारी रोषणाई पाहून मन पुन्हा तजेलदार होईल!...

Within Reach- a poem

The goal is within reach,
Work hard and practice what you preach.
But on the path, it may not work out,
And you will forget what it's all about.
You may get frustrated and stressed,
Darkness takes over your spirit's best.

BUT!!!

There's still a fraction of light, shining deep within
your heart,
And you're still a bit hopeful . . . you can do your part!!
The light says, "Just focus . . . persevere . . . Believe!"
And if you strive hard you can do it with ease.
So maybe it's advice will give you your power
To climb the mountain or to rise the tower.
Whatever goal you decide,
Always have pride.
Because if you believe,
There is nothing you cannot achieve!

Sidharth Mahajan

Age: 11

Some interesting and helpful information

Chillar Party: The group was formed to allow kids ages 3yrs-15yrs opportunities to volunteer, along with their friends and parents.

The group became active in 2014, and has participated in numerous volunteer activities such as:

- Fundraising events
- Toy Drives
- Dinner meals for RMHC
- Winter clothing drive for the homeless shelter
- Volunteering at TedxSaltLakeCity
- Cards for hospice patients
- Monthly Sack lunches for the Road Home

Family Shelter

The families can participate in the events. Like the Facebook page to get the information on the events
<https://www.facebook.com/thechillarparty/>

Some interesting and helpful information

Utah Badminton Association:

Open for players all ages and all skill levels to play badminton year around with paid membership. Visit www.utahbadmintonassociation.com for membership details

Location- Dimple Dell Recreation Center
10670 S 1000 E
Sandy Utah 84094

Time - Sunday - 10am - 12:30 pm
Monday, Wednesday, Friday- 6am- 10am
Tuesday (seasonal) - 8:45pm-10pm

In addition, Saturday- 6pm - 8pm at
Marv Jensen Recreation Center
10300 Redwood Road
South Jordan UT 84095 (county recreation facility usage fees apply)

Subscribe to

Utah-badminton-association@googlegroups.com

Ask to be added to the WhatsApp group of UBS members exchange message in that forum regularly about games and availabilities.

<https://www.facebook.com/groups/utahbadmintonassociation/?ref=share>

Contact-

Shreyas Kamat - +1 (801) 673-3920

Ajay Kulkarni - +1 (609) 462-4254